

Янко Н. Янков

Изказване на Международната конференция
*„Отваряне на архивите на тоталитарните
 секретни служби в България. Паметта на
 миналото в името на бъдещето”*

20 юли 2006 г., Зала 6, НДК, София

Госпожи и господа,

I.

Преди всичко бих искал да не се изненадвате и най-вече да не се сърдите на думите, с които ще започна.

Макар че многогодишният ми опит недвусмислено ми е показал, че на форуми, посветени на пределно прозаични теми като тази на сегашната ни среща, като правило *не е приятно* и *не е прието* да се използват примери от световната литературна класика, все пак ще започна с такъв пример.

Както знаете, в края на *Второто действие* на „Хамлет” Шекспир е въвел сцена, в която *група специализирани в сферата на трагичните театрални изпълнения актьори* пристигат в кралския двор, за да забавляват представителите на най-висшата власт, а темата, която е избрана за забавление на властта, е мъката на Хекуба - вдовицата на троянския цар Приам, оплакваща убийството не само на съпруга, но и на сина си.

Струва ми се, че в контекста на литературната и историческата анология ние днес бихме могли да се запитаме: „Дали подобно на досегашните форуми, посветени на тази тема през последните 17 години, и нашата конференция в крайна сметка не е само психотерапия за едни, повод за театрална сценична изява на актьорите от политическата сцена, и забавление за власттовия елит?”

В контекста на литературната класика обръщам внимание върху това, че **обсебеният от неутешимата мъка по своя съвсем наскоро убит баща, Хамлет**, гледайки представлението, е изключително силно впечатлен съвсем не от поведението на престъпната най-висша власт, а именно от *мнимата скръб* на вживяващия се в ролята на Хекуба и *неутешимо ридает от нейно име актьор*; и възкликва: „*Каква му е на него Хекуба, за да ридает така той за нея?*” и „*Какво би сторил той на мое място – със моя повод, и с моя зов за мъст?*”

От трибуната на тази конференция днес се обръщам към *представителите на престъпната власт*¹ и на *забавляващите ги актьори*, като заявявам: „*Тук съм, за да заявя за пореден път, че никога не съм спирал и никога няма да спра да настоявам за наказателна отговорност от всеки, престъпната дейност на който е отразена в т. нар. архиви на властта, и във връзка с това да настоявам за абсолютно пълен информационен достъп до всеки документ от тези архиви!*”.

¹ За да няма недоразумения, нека подчертая, че според моята теза *промените през 1989-1991 г. само са трансформирали класическия комунистически режим в неокомунистически (мафиотски)*, при което е оставен напълно непокътнат престъпният характер на властта и са променени само някои от методите и формите на нейното функциониране, както и състава на елита, обслужван от тази власт.

II.

Несъмнено поне част от присъстващите знаят, че именно аз съм този, който пръв постави въпроса за *необходимостта от пълен достъп до всичките архиви на престъпната комунистическа власт*, че това бе станало по радио „Свободна Европа” само двадесет дни след излизането ми от затвора през късната есен на 1989 г., и че после тази позиция бе енергично и пристрастно отстоявана в дейността ми като участник в т. нар. „**Национална политическа кръгла маса**” и като депутат във **Великото Народно събрание**.

Повечето от присъстващите несъмнено много добре знаят, че търсейки решение на въпроса за безотговорността за извършените престъпления, функционерите на българската **Държавна сигурност** превъзходно са знаели и използвали тезата на **Жозеф Фуше**, че *в една намираща се в състояние на нестабилност държава управляващата класа може да поддържа властта си, като обявява за подозрителен всеки истински патриот, който е способен да ѝ се противопостави*; тъй като да се обяви за подозрителен един истински патриот – това е присъда, която му отнема най-ценното, което притежава – достойното му минало, доверието и уважението, без които той не може да бъде облечен във власт, чрез която валидно и реално да поиска наказателна отговорност от управляващите заради извършените от тях престъпления.

И тъй като на самите престъпници от висшата комунистическа власт достатъчно много време преди това им е било пределно ясно, че *аз ще бъда един от малцината неотстъпчиво мотивирани за търсене на наказателна отговорност*, те се бяха погрижили да изработят онзи **фалшификат**, който впоследствие стана известен като „*досие на агент Кирилов*”.

Тук, в тази зала, днес се намира поне един от хората, които чрез подписа си като членове на **официална държавна Комисия през май 2001 г.** са осъществили извършването на поредния престъпен състав от една сравнително сложна схема на престъпната дейност на **Държавна сигурност** в това отношение. Става въпрос за това, че в специалния **Доклад**, подписан от членовете на тази **Комисия**, е дадена публичност на един *жестоко засягащ ме фалшификат, без въобще преди това да съм бил уведомен за неговото съществуване и без да ми е била дадена каквато и да е възможност да се запозная със съдържанието му и да се защита*.

Дори нещо повече – въпреки изключително енергичните ми множество официални писмени протести в продължение на няколко години след тази публична гавра с мен аз нямах абсолютно никаква възможност да получа какъвто и да е достъп до въпросния фалшификат.

Така, бидейки поставен в клещите на почти пълната невъзможност за защита, предприех стратегия, при която дадох **точно 19 (деветнадесет) нотариално заверени пълномощни**, с които упълномощих видни столични журналисти и експерти да имат неограничен достъп до всички документални масиви, свързани с моето име. В специално мое писмо до **Главния прокурор** и **Министъра на вътрешните работи** (публикувано в **Том 6**, с. 409-432 на моята документална книга) съм посочил, че ефектът от този мой ход бе поразителен – всички носители на тези пълномощни се оказаха обект на изключително интензивен и дори зловещ натиск да се откажат от проявения от тях документален интерес, като в крайна сметка, и то след доста зловещи преमेждия, само един от упълномощените успя да направи така, че

Министърът на вътрешните работи бе принуден да даде достъп до т. нар. „агентурно досие”.

III.

Съвсем наскоро след това, на 04 август 2003 г. независимият експерт-криминалист, *специалистът по графология* Димитър Генадиев Костов подписа и направи нотариална заверка на своя „Протокол № 56”, съгласно текста на който: ръкописните текстове, намиращи се в двете дела на т. нар. „агент Кирилов” „не са написани от лицето Янко Николов Янков” и подписът на т. нар. „Заявление” за поемане на агентурни функции „не е положен от лицето Янко Николов Янков”.

После, на 20 август 2003 г. (рег. № 3588) подадох заявление до Главния прокурор, с което поисках „да бъде образувано следствено дело и да бъде осъществено наказателно преследване на всички виновни лица, извършили серията от престъпления”, визиращи в посочените от мен строго секретни архивни дела.

Както в същото, така и в други заявления изрично и ясно съм посочил: ►че на с. 9-18 на заведеното на мое име дело № 24491 ЛДОР „Твърдоглавия” изрично и ясно е записано, че във връзка с компрометирането ми е било възложено специалното изработване на *фиктивни лични документи*, при което изрично съм поискал да станат известни имената на специалистите и да бъдат разследвани лицата, разпоредили извършването и занимаващи се с посочената фалшификаторска дейност; ►че на с. 11-16 и с. 188-193 на същото дело се съдържат изрично формулирани планове на мероприятия, които трябва да докажат на хората, с които контактувам, че, от една страна, *не съм съвсем нормален*, а от друга страна – *съм сътрудник на милицията (Държавна сигурност)*; ►че на с. 119-120 на заведеното на мое име дело № 13304 (арх. № 33464) изрично и ясно е записано, че за осъществяването на т. нар. „*ефективен контрол върху обекта*” на Първи отдел на Четвърто (научно-техническо) управление на ДС е било възложено да изработи „ръкописни текстове, написани от обекта”, т. е. да изработи фалшификати, уж написани от мен, които да бъдат предоставени както на западни журналисти, така и на всички български колеги, с които контактувам; ►че на с. 76 на заведеното на мое име дело № 21441 ДОР „Дракон” изрично и ясно е записано, че е възложено на Второ Главно управление на ДС съвместно с Първи отдел при Четвърто управление на ДС да използва мои истински писма и да осъществи т. нар. „*комбинации от текстове*”, които комбинации след това да бъдат предоставени на западните посолства, за да бъдат компрометиран пред тях.

IV.

Така, макар и след известни перипетии, на 02 февруари 2004 г. военния прокурор В. Чавдаров е издал „Постановление да образуване на предварително производство”, с което е разпоредено да бъде извършено разследване „*срещу неизвестно длъжностно лице от Министерството на вътрешните работи*”, заради това, че е извършило „*манипулации с документи*”, в резултат на които са произлязли вредни последици, причинени на гражданското лице Янко Николов Янков (виж Приложение № 1).

И накрая, **на 09 май 2006 г.** (т. е. само преди два месеци) военният прокурор капитан Едуард Владимиров е издал „Постановление за прекратяване на наказателното производство”, тъй като ... *„наказателната отговорност е погасена поради изтичане на предвидената в закона давност”* (виж Приложение № 3).

Като оставим настрана гаврата с твърдението за *„неизвестен издвършител”* и позоваването на *„изтеклата давност”* (каквато в случая въобще няма), би следвало да бъда доволен от официалното признание, че в случая съм жертва на престъпна дейност, но на тези, които биха си позволили да искат това от мен, ще си позволя да им пожелаая същото *„щастие”*. Защото **фактически онова, което е направено по отношение на мен е, че по един виртуозно адаптивен начин само е сменена формата на престъпното посегателство и репресиране.**

При това, държа изрично и ясно да подчертая, че според мен този мой *„частен случай”* **съвсем не е случаен.**

Обръщам вашето внимание върху категорично установия от мен факт, че **единствената най-строго и най-прецизно спазвана „правна” норма в България е издадената на 02 юни 1947 г. в Москва строго секретна Инструкция на КГБ², в чл. 41** на която е казано: *„Да не се допуска реабилитация на хора, съдени на политически процеси. Ако все пак такава се налага, тя може да бъде допусната, но при условие, да не се предприема никакво разследване и обвиняване на виновните”*.

Тази Инструкция на КГБ се спазва най-строго от „правосъдието” на всички български държавни глави, парламенти и правителства от издаването ѝ до наши дни. Дребна подробност е, разбира се, фактът, че българският филиал на КГБ отдавна се е трансформирал (или трансмутирал) в Червена мафия, която е превърнала не само държавата, но и изключително голяма част от обществото в своя нискоерархична вътрешна структура, в резултат на което Президентът, Председателят на Парламента и депутатите, Министър-Председателят и министрите, Главният прокурор и всички участници в правосъдието, ръководителите на партиите и на другите обществени организации **са не само част от системата на мафията, но и имат много по-нисък йерархичен статус, отколкото, примерно, ръководителите на структурите в наркобизнеса или на проституцията.**

Дребна подробност е, че българският филиал на КГБ ни водеше *„на Изток”* към *“зората на комунизма”*, а Червената мафия днес е легитимирана като *„демократичен партньор”* на Европа и именно на нея е възложено да ни води *„на Запад”* към *„капитализма и демокрацията”*.

Дребна подробност е и обстоятелството, че *архивите са затворени именно за да бъде обезпечено съществуването на целият този изключително зловещ и античовешки механизъм на функциониране на властта.*

V.

И все пак описаният случай с фалшивото агентурно досие от известна гледна точка може да бъде разглеждан като *„един от най-невинните”*.

² Строго секретно! КАА/08.113, Москва, 02.06.1947 г., Инструкция НК/003 – 47; текстът е публикуван във в-к *“Сензация”* бр. 2 от 1991 г.

Днес тук съм донесъл, за да ви покажа няколко мои документални книги – това са **шест обемисти и голям формат томове** на книгата **„Документ за самоличност. Политическа документалистика”**, както и две други книги - **„Политическите убийства. Книга Първа. Кой уби Володя Наков, Документалистика”** и **„Секретните служби и научните кадри в БАН и СУ. Политическа документалистика, Книга Първа”**.

Изрично подчертавам, че по-голямата част от съдържанието на тези книги се състои от **описание на престъпления**, истината за които се съдържа именно в **архивите на властта** и за които престъпления все още **няма правосъдие** преди всичко поради **престъпното укривателство на тази истина** и **възпрепятствването на правосъдието чрез въздигането в държавна, национална или лична тайна на съдържанието на тези архиви**.

Наред с всичко друго в тези книги става въпрос и за **две убийства**, извършени от служители на **Държавна сигурност** – на **моя брат Камен Янков** и на **Володя Наков**. От тези книги вие ще узнаете, че никога не съм спирал да пиша и да искам правосъдие за тези убийства, и че в отговор винаги съм получавал различните форми на гавра на властта.

В две от книгите вие ще прочетете, че след като **през септември 1985 г.** в затвора бе убит **32-годишният Володя Наков**, веднага е бил съставен и влязъл в няколкогодишно действие **„строго секретен оперативен план”**, по силата на който **неговата 22-годишна вдовица Едит** е била подложена не само на изключително унижителни и безчовечно жестоки шантажи и заплахи за убийство и на трите ѝ деца, но и **е била принудена да удовлетворява нагона и сексуалните фантазии на повече от 15 души офицери от ДС**, при което “операцията” е била осъществявана така, че да бъде непрекъсната - единият офицер излиза, а другият от списъка влиза в жилището, а в определени случай и така, че няколко души едновременно да бъдат заедно с нея, при това пред очите на децата (за да виждат с цената на какво е откупен техният живот).

А на онези, които днес, включително и тук, на този форум, пледират за **„помирение”**, **„опрощение”** и **„специален и ограничен достъп до архивите”** предлагам да ми отговорят на въпроса **„Дали щяха да пеят същата песен ако нещо подобно се беше случило с членовете на тяхното семейство?”**.

VI.

В тези мои книги вие ще прочетете **не само трагични**, но и редица **„забавни” неща**, за които, въпреки, се съдържат много повече подробности именно в **архивите на властта**.

Във тази връзка нека само мимоходом спомена, че според все още предварителните и крайно непълните ми изчисления (тъй като съм получил достъп само до около пет процента от засягащата ме документация!):

1) Само във връзка с моето противозаконно осъждане и престояване в затвора са били ангажирани (и аз фактически съм бил **„работодател”** на) **повече от 200 (двеста) агенти, доверени лица и офицери от Държавна сигурност**;

2) Мнозина от тях получиха най-голямото възнаграждение за дейността си именно днес, след т. нар. **„политически промени”**, като станаха **видни бизнесмени, демократични генерали, върховни съдии, конституционни съдии, министри и**

заместник-министри (включително на вътрешните работи и на правосъдието), главен прокурор, видни функционери на Парламента, видни дипломати;

3) дори нещо повече – една жена стана съдия в Стразбург, а друга – съдия в Хага.

VII.

Благодаря за вниманието, дами и господа!

Приложение № 1, с. 1

ПОСТАНОВЛЕНИЕ
за образуване на предварително производство
 гр.София, 02.02. 2004г.

Капитан В. ЧАВДАРОВ- военен прокурор в Софийска военноокръжна прокуратура, след като се запознах с материалите по преписка вх. № 191/2004г. по опис на Софийска военноокръжна прокуратура, намирам че са налице:

- Законен повод- съобщение до прокурора за извършено престъпление- жалби от гр.лице Янко Янков от гр. София, и

- Достатъчно данни за извършено престъпление от общ характер, съдържащи се в материалите по преписка вх. № 191/2004г. по описа на СВОП- жалби от гр.лице Янко Янков от гр. София, жалби от гр.лице Богдан Тонев Кръстев, становище, протокол, статия от вестник "Седем",

Поради което и на основание чл.чл. 180, 186, 187, 188, 190, 192, 388 и 393 от НПК,

ПОСТАНОВИХ:

ОБРАЗУВАМ предварително производство срещу неизвестно длъжностно лице от Министерството на вътрешните работи, затова че в гр.София, за времето от м. Януари 1978г. до м. Април 1980г., в злоупотребил със служебното си положение и неизпълнил задълженията си по служба, като извършил манипулации с документи съдържащи се в оперативни дела- лично дело № 49846 на Агент "Кирилов"(I-A арх.№ 25012)и т.нар. работно дело № 49846 на Агент "Кирилов"(I-р арх. № 10014) , с цел да причини другиму вреда – на гр.лице Янко Николов Янков, и от това произлезли вредни последици.

- престъпление по чл.387, ал.3, вр. ал.1 от НК.

Разследването да се извърши от Х/Х/Х военен следовател.

В хода на разследването да се извърши следното:

1. Да се установят и разпитат всички служители, и други лица, имащи отношение по случая.

2. При усл. на чл.119 от НПК да се вземат образци за сравнително изследване от ръкописен текст и подпис и назначи съдебна експертиза за установяване авторството, истинността и

евентуални подправки на положените текст и подписи върху инкриминираните документи.

3. Да се изискат за послужване -лично дело № 49846 на Агент "Кирилов"(I-А арх.№ 25012), т.нар. работно дело № 49846 на Агент "Кирилов"(I-р арх. № 10014), дело № 13304(арх. 33464) дело № 21441, ДОР "Дракон", дело № 24491, ЛДОР "Твърдоглавия" .

4. След изготвянето на съдебната експертиза по т.2, да се приложат по настоящето производство заверени копия от материалите касаещи предмета на доказване, като се върнат на МВР за съхранение.

5. Да се изискат нормативните източници за работа по делата на оперативен отчет към инкриминирания период..

6. Да се изискат справки и заверени копия от описните книги на материалите, относими по случая.

7. Да се събират доказателства и с оглед осъществяване на престъпление по чл.311 от НК от НК.

8. Да се изискат служебна и длъжностна характеристики, справка за поощрения и наказания, данни за водени други досъдебни производства и за съдебно минало.

9. Преди повдигане на обвинението, следствието да се докладва на прокурора.

10. При съществени противоречия между показания на свидетели и обяснения на обвиняем, да се проведат очни ставки.

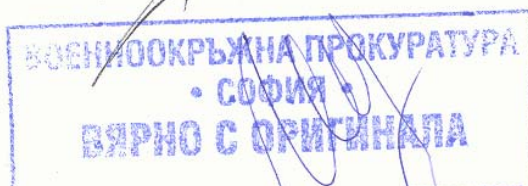
Срок на разследване-законноустановен.

Отпечатано
в 2 екз.
1-Сл.дело
2-КД-ПД
ВЧ

ВОЕНЕН ПРОКУРОР:

КАПИТАН

/ЧАВДАРОВ/

ВОЕННООКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА

Сл.дело № XVI-3/2004 год.

04.02.2004 год.

С О Ф И Я

Т У К

СОФИЙСКИ

ВОЕННООКРЪЖЕН ПРОКУРОР

На Вх. № 191/2004 год.

Донасям Ви, че започнах следствени действия по образуваното ми от прокурор при СВОП следствено дело № XVI-3/2004 год. по описа на Софийска военна окръжна прокуратура, срещу неизвестно длъжностно лице от Министерството на вътрешните работи, затова, че в гр.София, за времето от м.януари 1978г. до м.април 1980 г., е злоупотребил със служебното си положение и не изпълнил задълженията си по служба, като извършил манипулации с документи, съдържащи се в оперативни дела – лично дело № 49846 на Агент “Кирилов” (I-А арх.№ 25012) и т.нар. работно дело № 49846 на Агент “Кирилов” (I-р арх.№ 10014), с цел да причини другиму вреда – на гр.л.Янко Николов Янков и от това произлезли вредни последици.

- престъпление по чл. 387, ал. 3, вр. ал.1 от НК.

ВОЕНЕН СЛЕДОВАТЕЛ

МАЙОР:

/ПАШОВ/

Изготвил – м-р ПАШОВ

Написала - Колева

Отп. 4 екз.

Екз.1,2 - сл.дело

Екз. 3,4 - СВОП

Приложение № 3, фрагмент 1

ПОСТАНОВЛЕНИЕ
За прекратяване на наказателно производство
гр. София, 09.05.2006 год.

КАПИТАН ЕДУАРД ВЛАДИМИРОВ-Прокурор във военноокръжна прокуратура – София, след като проучих и прецених доказателствените материали, събрани по сл.дело № XVI-3/2004 год.по описа на СВОП

УСТАНОВИХ:

Досъдебното производство образувано и водено срещу неизвестно лице от Министерството на вътрешните работи за това, че в гр. София, за времето от м. януари 1978 г. до м. април 1980 г., злоупотребило със служебното си положение и не изпълнил задълженията си по служба, като извършил манипулации с документи, съдържащи се в оперативно дело - лично дело № 49846 на Агент „Кирилов"/I-A арх. № 25012/ и т. нар. работно дело № 49846 на Агент „Кирилов" /I - р арх. № 10014/, с цел да причини други му вреда - на гр. лице Янко Николов Янков, и от това произлезли вредни последици.

-престъпление по чл. 387, ал. 3, вр. ал.1 от НК.

Приложение № 3, фрагмент 2

ПОСТАНОВИХ:

ПРЕКРАТЯВАМ наказателното производство по сл.дело № XVI-3/2004 год. по описа на СВОП образувано и водено срещу неизвестно длъжностно лице от МВР, за престъпление по чл. 387, ал. 3, вр. ал.1 от НК за това, че в гр. София, за времето от м. януари 1978 г. до м. април 1980 г., злоупотребило със служебното си положение и не изпълнил задълженията си по служба, като извършил манипулации с документи, съдържащи се в

Приложение № 3, фрагмент 3

оперативно дело - лично дело № 49846 на Агент „Кирилов"/I-A арх. № 25012/ и т. нар. работно дело № 49846 на Агент „Кирилов" /I - р арх. № 10014/, с цел да причини другиму вреда - на гр. лице Янко Николов Янков, и от това произлезли вредни последици. на основание чл.243,ал.1, т.1, вр.чл.24, ал.1,т.3 от НПК –наказателната отговорност е погасена поради изтичане на предвидената в закона давност.

Препис от постановлението за прекратяване на наказателното производство да се изпрати на гр.л. Янко Николов Янков на адрес: гр. София, жк.”Динабад”, бл.4, ет.6, ап.36, който има възможност да обжалва настоящото постановление пред Софийски военен съд в 7-дневен срок.

ПРОКУРОР ВЪВ ВОЕННООКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА-СОФИЯ

КАПИТАН. _____ /ВЛАДИМИРОВ/

Край на документа, с. 1-10